

„Kotkas otsib hunte:

**julgeid ja tugevaid,
 mõtlemaid ja otsustavaid,
 isaseid ja emaseid,
 munevaid ja kudevaid,
 roostes ja läikivaid ...
 Kõrvad võiksid ka
 puhtad olla.”**

„Nii väga tähtis polegi kes on sinu vastu vaid tähtis on see – kuhu minek ja kes on kõrval. Kas murda tuleb üksi või meeskonnaga kelle iga liikme peale võid kindel olla, sa võid temale loota ja toetuda. Huntidel on üks suur pluss ja üks suur miinus. Plussiks on see, et teevad tööd meeskonnaga kus on austus ja töökus au sees. Miinuseks aga see, et ei teata kuhu tee viib ja kas üldse kuhugi liiguvad. Kotkas võib seletada ära kaardi ja aidata leida uus suund. Kuid vaid siis kui hundid tunnistavad, et on eksinud ... Ja mõistavad, et ka tiigrid on eksinud ... Ja miks see eksimus mõlemal sisse lipsas..

„Liit ja viit”

Öises udus polnud kuud, lakkus haavu hunt, ei muud. Mõttes teritas ta meelt, haav see löikas tema keelt. Pidas mõttes vaikselt aru: “Kus on ilves? Kus on karu? Mida homme hakkab sööma? Keda tegelt peaks lööma?”

Mööda jalutas must täkk, see ei olnud eit, ei näkk. Hunt siis küsis: “Mis sa teed?” – “Murrann lahti suured veed!” “Aga kas ei ole vara?” – “Murdnud olen ammu tara” “Järsku peaks veidi plaani?” – “Paistab purjus oled maani!”

...

Luuletuse jätk: www.atnobe.ee/pelmeen/

„Alguses peegel siis taevas”

„Alguses kõrvad siis suu”

„Alguses kaart siis ajaleht”

ATNOBE